

NS Spravodaj

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1097

23.03.2024 (135)

Michael Kühnen

Druhá revolúcia I. diel: Viera a boj

Časť 10

Je pokrytectvom, keď demokrati tvrdia, že v západnom Nemecku existuje sloboda prejavu.

V tejto súvislosti sa hodí citát (žiaľ, neviem koho), ktorý výstižne charakterizuje skutočnú situáciu: "*V demokracii má každý právo kedykoľvek vystúpiť a povedať všetko, čo si každý myslí.*"

Ale každý, kto sa v tomto systéme odváži myslieť samostatne, sa učí o demokracii, teda o demokratickom terore názoru. Radikálne dekréty, zákazy povolania a systém udavačstva sú svedectvom strachu demokratov z vlastných ľudí. Manfred Röder bol vyhnaný do exilu, Wolf Dieter Eckart bol odsúdený na dlhý trest odňatia slobody, ja sám som bol vo vyšetrovacej väzbe - sloboda názoru Nemecko 1978!

Je pokrytectvom, keď demokrati tvrdia, že účasť ľudu na rozhodovaní je možná prostredníctvom strán. Rozhodnutia sa už dávno neprijímajú v parlamentoch (prijímali sa tam vôbec niekedy?). Základné usmernenia aj tak prichádzajú z Washingtonu a Jeruzalema, o všetkom ostatnom sa rozhoduje v dobre rozohranom spore záujmových skupín. Veľké monopoly, medzinárodné korporácie, jednotná odborová organizácia, zlatá a bledočervená (sociálnodemokratická) internacionála

držia v rukách skutočnú vládu. Ľud už vôbec nevystupuje; hovoriť tu o jeho možnostiach účasti je absurdné a smiešne. Úlohou strán je len odvádzať pozornosť ľudí od skutočných mocenských vzťahov, t. j. hrať divadlo a mimochodom zachytávať prípadné tendencie nespokojnosti protestu s ich pravicovými a ľavicovými skupinami (pozri SPD v prípade APO a CDU-CSU v prípade NPD).

Ľudia intuitívne cítia, že ich niekto vodí za nos. Svedčí o tom rastúce rozčarovanie zo strán a rastúci podiel protestov a nehlasovania. "Mäkké potláčanie" však funguje až príliš dobre: 10 - 15 % by bolo ochotných voliť národnú pravicovú stranu, 6 - 8 % stranu zelených, asi 10 % stranu daňových poplatníkov, ale keď príde čas, prevládne strach, že takáto skupina sa predsa len nepresadí, a táto rezignácia vedie k tomu, že sa doteraz nepodarilo vytvoriť skutočnú opozíciu. V "demokratickej" štátostrane sú organizované necelé 2 % obyvateľstva, čo je percentuálne aj počtom menej, ako bolo členstvo v NSDAP ešte v roku 1945 - nech žije demokracia, "vláda ľudu"!

Je pokrytectvom, keď demokrati tvrdia, že v SRN nie sú politickí väzni. Viac ako tridsať rokov po skončení vojny je Národnosocialistická nemecká robotnícka strana stále zakázaná, propagácia strany, zobrazovanie hákového kríža, nemeckého pozdravu a držanie nacistických propagačných materiálov sa trestá odňatím slobody až na tri roky (paragraf 86 StGB). Okrem toho existuje Judenschutzparagraf (paragraf 130 alebo 131 StGB), ktorý trestá akékoľvek kritické úvahy o úlohe medzinárodného židovstva až piatimi rokmi. (Niekedy stačí konštatovať, že žiadnych šesť miliónov Židov nebolo splynovaných alebo že Židia majú príliš veľkú moc, čo sa však potom okamžite presvedčivo preukáže súdnymi prípadmi). Ako inak nazvať súdruhov, ktorí tieto paragrafy porušujú kvôli svojmu politickému presvedčeniu a idú za to do väzenia? Sú to väzni svedomia, politickí väzni demokratov!

To je len niekoľko príkladov bezcharakternosti a lživosti tohto systému. Vo výčte by sa dalo ľubovoľne pokračovať, stačí preskúmať uplatňovanie základných práv nemeckých kritikov systému, národných socialistov, od slobody názoru po slobodu zhromažďovania, od zákazu prenasledovania kvôli politickému názoru po nedotknuteľnosť obydlia a človek si uvedomí: demokracia existuje len pre demokratov, alebo ako sami hovoria:

"Žiadna sloboda pre nepriateľov slobody."

A to, čo je sloboda, slobodne určujú tí, ktorí majú moc. Ale to je samo o sebe úplne prijateľný argument:

Každý štát má právo, a ak sa berie vážne, dokonca povinnosť brániť svoju existenciu.

A my sme nepriatelia štátu, nepriatelia tohto štátu! Nenávidíme tento systém a chceme ho zvrhnúť! Potom nám hovoria:

"Tolerovali by ste opozíciu? Svojich politických oponentov ste umiestnili do táborov."

A to je tiež správne:

V našom chápaní ľudového štátu však neexistujú nepriatelia štátu, pretože každý, kto má dobrú vôľu, dostane príležitosť pracovať a pracovať pre svoj ľud, aj keď k nám politicky nepatrí. Potom existujú len nepriatelia ľudu, proti ktorým budeme neúprosne bojovať, pretože chcú podkopať národnú jednotu nášho ľudu, ktorú tak veľmi potrebujeme. Tieto argumenty sú teda samy osebe zdanlivo platné, ale smie demokracia takto hovoriť?

"Liberálno-kapitalistický systém" sa musí nakoniec rozhodnúť, čím chce byť: mechanizmom na presadzovanie vôle väčšiny, t. j. demokraciou - vládou ľudu, alebo liberalistickým svetonázorovým štátom, ktorý by udržiaval systém ideologických programových bodov (FDGO), v konečnom dôsledku tiež proti vôli ľudu.

To znamená, že buď liberálno-kapitalistický systém ponúka svojim odporcom - vrátane nás - možnosť poraziť ho jeho vlastnými zbraňami, demokratickými prostriedkami, ako sa to už raz podarilo v roku 1933! Ak by to demokrati dovolili, boli by dôslední a čestní. Ak by si naozaj mysleli, že FDGO je taká dobrá a pevná, mali by sa vedieť vyrovnáť s tým, že ľudia si musia vybrať medzi radikálnymi alternatívami, inak si nemajú z čoho vybrať.

Alebo sa rozhodnú pre potlačenie opozície, pre "bojovnú, bojovú demokraciu", pre liberalistický Weltanschauungsstaat. Potom odporcovia tohto systému, teda my, nemeckí bojovníci za slobodu, vieme, na čom sme, a uvedomujeme si, že v konečnom dôsledku sa liberálno-kapitalistický systém v Bonne, na rozdiel od Weimarskej republiky, dá odstrániť len revolúciou.

Je na demokratoch, aké rozhodnutie urobia. Ako Nemci s chrbtovou kosťou však očakávame čestnosť a dôslednosť, a to aj od našich ideologických oponentov a nepriateľov. Tie však v bonnskom systéme nenájdeme, pretože hoci oficiálne stále hovoria o slobodnom právnom štáte, založenom na Voltairovej zásade: *"Nenávidím každé jeho (politického oponenta) slovo, ale za jeho právo ho vysloviť som pripravený kedykoľvek zomrieť"*, v skutočnosti sa demokrati už dávno rozhodli pre druhú alternatívu:

Vôbec nedávať ľuďom na výber medzi tromi ideologickými systémami našej

doby, medzi komunizmom, liberálnym kapitalizmom a národným socializmom. Liberálny kapitalizmus sa teda ukazuje ako systém organizovaného pokrytectva, a práve to som mal na mysli, keď som hovoril o demokratoch ako o najodpornejších stvoreniach, aké kedy vládli národu. Preto máme úctu k boľševikom, ktorí sú bojovníkmi, ktorí vedia, čo chcú - aj keď s nimi horko ťažko bojujeme. Ale k demokratom so zdravým morálnym inštinktom mladosti cítime len jedno - opovrhnutie!

Keď sa stretne s komunistami, oceľ sa stretne s oceľou, keď sa stretne so zástancami liberálno-kapitalistického systému, vidíme len nechutný sliz. V tejto súvislosti ešte slovo o použití násilia, o stratégii vlnolakov, o ozbrojenom podzemnom boji.

Z toho je zrejmé, že liberálno-kapitalistický systém sa zdá byť rovnako odhodlaný zabezpečiť si vlastné prežitie proti vôli ľudí ako komunisti. Len prostriedky sú iné:

Demokrati sa ukazujú ako šikovnejší a prefikanejší - rozptyľujú ľudí predstavením "slobodnej hry politických síl", anestetizujú ich blahobytom a konzumom a praktizujú jemné, nenápadné potláčanie politickej opozície. Medzi bojom za slobodu na Východe a na Západe teda nie je morálny rozdiel. Národný socializmus v boji proti kapitalizmu a komunizmu!

Vzhľadom na diktatúru vo východnej zóne nikoho nenapadne žiadať, aby sme sa tam otvorene organizovali a zúčastnili sa na voľbách do ľudovej komory. Nikto sa nečuduje, že sa národní socialisti schádzajú v ilegalite a úplne nevyučujú ozbrojený odpor. To isté platí aj v západných zónach našej okupovanej vlasti.

OZBROJENÝ ODPOR PROTI DEMOKRACII JE TIEŽ MORÁLNE OPRÁVNENÝ, AK NIE JE NAMIERENÝ PROTI NEVINNÝM ĽUĐOM!
Verím, že to je jasné z toho, čo som povedal. Ale:

MORÁLNE OPRÁVNENÉ NEZNAMENÁ TAKTICKY NEVYHNUTNÉ!

Striktne odmietam vlnolaka, ozbrojený boj za slobodu od pravice, v SRN, v súčasnej historickej fáze! Nie sme v revolučnej situácii! Ľudia si ani trochu neuvedomujú mechanizmy mäkkého útlaku, pre vlnolaka by v súčasnosti nemali najmenšie pochopenie.

Zástancovia ozbrojeného odporu tvrdia, že v prípade obnovenia vojenského boja za slobodu, t. j. v zmysle medzinárodného práva a z technického hľadiska porušenia kapitulácie a dohôd o prímerí z 8. mája 1945, by bol liberálno-kapitalistický systém nútený odhodiť demokratickú masku a ukázať sa vo svojej skutočnej podobe, ako zástupný agent víťazných mocností proti vlastnému ľudu -

To je pravda.

Takáto stratégia však preceňuje naše vlastné sily. Nemecké hnutie za slobodu by pri pokuse o organizovanie vojenského boja proti okupačnému režimu vykrvácalo. Bol by to beznádejný a zbytočný boj, v ktorom by sa nezmyselne obetovali tí najlepší. Možno by situácia mohla byť pre nás iná, keby anarchisti a komunisti zasa nevybudovali partizánsku Frakciu Červenej armády (RAF).

RAF už roky vedie ozbrojený boj proti utláčateľskému aparátu liberálneho kapitalistického systému. Úprimne ľutujem nevinné obeť teroristických akcií v štýle RAF, ale nebudem skrývať svoju "tajnú radosť" z tohto boja medzi našimi úhlavnými nepriateľmi, komunistami a demokratmi. Veľkostatkári sa trasú, demokrati sa krčia za ostatným drôtom a samopalmi, zatiaľ čo Adolf Hitler mohol v otvorenom aute prechádzať cez jasajúce davy. Rozdiel medzi demokraciou a ľudovým štátom sa nedá symbolizovať jasnejšie!

Pokiaľ existuje RAF a v Nemecku nie je revolučná situácia, je vďaka zbytočný a dokonca škodlivý. Samozrejme, národní aktivisti môžu byť vo vojenských športových skupinách vojensky pripravení na konečnú konfrontáciu, ktorá koniec koncov nie je úplne vylúčená, ale v súčasnosti sa nesmie viesť ozbrojený boj za oslobodenie od pravice.

Nenechajte sa rozhorčiť strachom, systém len čaká na takúto našu chybu, aby našiel páku na úplné zničenie hnutia. Pevne verím, že my, rovnako ako vodca, nájdeme schodnú legálnu cestu k moci. Dôsledky a závery neúspešnej revolúcie z 9. novembra 1923 stále platia. Budúcnosť patrí nám! Prekonajme pokušenie umelo urýchľovať beh dejín. Všetko skutočne veľké musí dozrieť, aby sa stalo silným. Náš čas ešte nenastal.

Okrem pokrytectva vidíme v bezuzdnom, bezbrehom materializme druhý základ života liberálno-kapitalistického systému. Vidíme to na okázalom životnom štýle a neobmedzenej skorumpovanosti demokratických politikov, ktorí ako paraziti nežijú pre svoj ľud, ale z neho. Ako svine pri krmidle si robia pohodlie, znižujú dôchodky, zvyšujú dane a zdvojnásobujú stravu, pričom sa nezabúdajú nechať platiť veľkým priemyslom, nadnárodnými mocnosťami alebo jednotnými odborními tým, že hlasujú správnym spôsobom.

Do pléna Bundestagu, do svojho volebného obvodu, sa dostanú len zriedka, iba keď sa opäť blíži čas volieb, ale na recepciách alebo na nákladných študijných cestách ich vždy stretne v diskrétnom obleku so Spolkovým krížom za zásluhy a dobrými mravmi, figurantov ideálneho buržoázneho sveta. Ich prešľapy a škandály systémová tlač zvyčajne zámerne potláča. Napriek tomu však široké masy obyvateľstva prejavujú voči nim pozoruhodne korektný inštinkt: Ľudia

nikdy nemali o týchto svojich "predstaviteľoch" zvlášť vysokú mienku.

Ako málo práva majú títo poslanci na to, aby sa nazývali "zástupcami ľudu". Kto z nich má ešte skutočný kontakt s ľuďom? "Kde sú robotníci, malí ľudia, ktorých majú zastupovať?" V parlamente vidíte funkcionárov, úradníkov a zástupcov priemyslu, ale kto zastupuje ľud? Ľudia sedia pred televíznymi obrazovkami a čudujú sa!

V týchto radoch sa určite nachádzajú jednotlivci, ktorí majú dobrú vôľu. Sú medzi nimi idealistickí demokrati, ktorí ako všetci idealisti majú našu úctu, aj keď s nimi nesúhlasíme a bojujeme proti nim; a sú medzi nimi aj ľudia, ktorí si uvedomili, že takto to ďalej nejde. Mám na mysli napríklad Herberta Gruhla, poslanca Bundestagu, ktorý v roku 1978 riskoval svoju kariéru a prešiel z CDU do hnutia Zelených. Je ich však len niekoľko. Prevládli paraziti, ktorí môžu očakávať dobrý život vďaka práci alebo nepráci profesionálneho politika, a výkonní, nenápadní technokrati, ktorí plnia pokyny zväčša anonymných mocností a konajú v ich mene, akoby tvorili politickú budúcnosť našej krajiny.

Dve veci však vedľa s istotou, noví majstri z roku 1945:

Demokracia bola nemeckému národu nanútená dvakrát, víťazmi po prehratých vojnách. Ľudí sa nikdy nikto nepýtal, či takúto formu štátu a hospodárstva naozaj chcú. Základný zákon neschválil ani slobodne zvolený parlament za účasti všetkých strán, ani referendum. Zákaz NSDAP a všetkých jej zložiek bol jednoducho prevzatý zo spojeneckých okupačných predpisov do trestného zákonníka novej republiky. Ľud sa v bonnskom okupačnom režime vôbec neobjavuje:

Žiadne hlasovanie o ústave, žiadne referendum alebo plebiscit, žiadna slobodná voľba hlavy štátu, ale namiesto toho zákaz strán, financovanie demokratickej štátnej strany z peňazí z daní, zákaz NS a 5 % prekážka.

V Nemecku nie sú demokrati, okrem tenkej vrstvy tých, ktorí sú pri moci a priamo z nej profitujú. Oni to veľmi dobre vedia. Ale nemecký ľud bol vždy poslušný voči autorite a odmietavý voči revolúcii, a pokiaľ si Nemci môžu užívať relatívne bezstarostný súkromný život a žiadne zúfale životné okolnosti nedonútia široké masy k revolte, sú to len menšiny, ktoré sa obávajú o budúcnosť nášho národa. Stabilita liberálno-kapitalistického systému sa nezakladá na súhlase ľudu, ale na jeho spokojnosti so svojimi súkromnými životnými podmienkami.

To, že väčšina Nemcov má dnes, na začiatku globálnej krízy, ešte znesiteľné životné podmienky, nie je zásluhou liberálneho kapitalistického systému, ale výsledkom príkladnej pracovitosti a húževnatej výkonnosti nemeckého národa,

ktorý si svoje bohatstvo vytvoril z ničoho a na to, čo dosiahol, je právom hrdý. Je to však aj zásluha národno-socialistického štátu, ktorý z robotníkov urobil partnerov, rovnoprávných občanov. Zaviedol spoločenskú povinnosť vlastníť majetok, a tým prebudil pocit národnej spolupatričnosti. Liberálno-kapitalistický systém vďačí za svoju stabilitu démonizácii národno-socialistickej myšlienky a zároveň uplatňovaniu národno-socialistických metód.

Pokiaľ budú demokrati dodržiavať tieto dva body, systém bude naďalej existovať na škodu nemeckého národa. Aby mohli demokrati založiť existenciu svojho režimu výlučne na spomínaných dvoch princípoch, museli vychovávať ľudí v hrubom materializme. Všetky ideály museli byť postupom času zosmiešnené a skorumpované, všetky hodnoty starostlivo obmedzené na sviatočné udalosti. Ľud mal byť nadchnutý len pre byt, auto, televízor, chladničku a práčku, potom pre dočasný byt, druhé auto, druhý televízor, mrazničku a automatickú kuchyňu, potom pre masové kŕmenie, konzum a ideálny svet reklamy podľa amerického vzoru, potom pre nudné televízne seriály, úchylné sexuálne praktiky a chaotický kultúrny rozklad v literatúre, divadle a výtvarnom umení. Ale to všetko len s jediným cieľom: **uviesť ľudí do stavu opojenia, odvrátiť ich pozornosť od reality.**

Od konca rekonštrukcie, teda od 60. rokov 20. storočia, žijú najschopnejší ľudia v Európe v strašne krásnom svete snov, v umelo vyvolanej dekadencii, ktorá nahľadáva duchovné, duševné a fyzické zdravie nášho národného tela. Len tak sa prevychovávateľom mohlo dlhodobo podariť vypáliť z mozgov Nemcov ideu národného socializmu o samostatnom nemeckom bytí medzi Východom a Západom, medzi komunizmom a kapitalizmom, urobiť ju poslušnou a pohodlne ju využívať.

Myšlienku nemeckej slobody sa podarilo potlačiť a zatlačiť hlboko do podvedomia, ale tam drieme a bude opäť formovať Nemecko, keď už aj tak značne pretiahnutá bublina snov jedného dňa s hlasným buchnutím praskne a ľudia, po prvýkrát za desaťročia rozčarovaní, opäť uvidia skutočný svet a jeho nemilosrdné zákony. Ani to, že demokrati znovu uplatňujú staré národno-socialistické opatrenia, nemôže liberálno-kapitalistický systém dlhodobo zachrániť; v skutočnosti sa ukazuje ako škodlivý, pretože aj tu sa postupuje výlučne podľa materialistických zásad. Výsledok pripomína transplantáciu srdca, ktorú vykonáva lekársky laik na základe vedeckej učebnice.

Tu je niekoľko príkladov:

Tretia ríša vychovávala Nemcov k ľudovému spoločenstvu s jasným vedomím, že človek môže milovať svoju vlasť len vtedy, ak sa k nemu správa rovnako a

rešpektuje ho rovnako ako ktoréhokoľvek iného príslušníka národa. Týmto spôsobom sa národnosocialistickému ľudovému štátu podarilo prekonať front robotníckej triedy proti štátu a robotník sa po prvýkrát cítil byť plnohodnotným členom ľudu so všetkými právami a povinnosťami. Liberálny kapitalistický systém ešte aj dnes čerpá z tejto výchovy robotníka národným socializmom. V Nemecku je málo štrajkov a robotníci sú stále pripravení obetovať sa v záujme celku.

Tretia ríša dala Nemcom jasne najavo, že hospodárstvo sa týka všetkých, že celý národ trpí, keď sa jednému odvetviu hospodárstva darí mimoriadne zle, že nadmerné požiadavky jednej strany sú pre celok katastrofálne. Dnes sa to nazýva sociálne partnerstvo, pretože pojem Volksgemeinschaft vyšiel z módy.

Tretia ríša vytvorila prostredníctvom Nemeckého pracovného frontu inštitúciu, v ktorej štát, zamestnávateľia a zamestnanci spoločne hľadali riešenia pre humánnu organizáciu sveta práce a rovnako spoločne plánovali ďalší rozvoj národného hospodárstva.

NS KAMPFRUF
KAMPFRUF DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUSBAUORGANISATION
November 1934 Ausgabe 1073 26. April 2017 01:00

Der Kampf geht weiter !

Kein Tag nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung nicht da, zu sehen in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Abstrakte von Stummwerk, Verbrechen, Verfolgung und Verleumdung haben nicht unterbrochen, das Kreuz der goldenen Haken am rechten Ärmel Adolf Hitlers ist noch zu sehen.

Alle Nationalsozialisten sind stonig geblieben. Hitler und Rosenberg sind nicht tot, sondern sie leben an Kampf an der Erhaltung unserer rassen. Hitler: Der Kampf ist, wie immer geworden, aber die Größe des hochgelobten Führers ist heute noch und größer als in der Vergangenheit.
Die ewerliche Güter ist ein Ideal, das Volkstum - gegen alle rassen Völkern - zu bringen. Seine Mittel sind Erziehung, Überwachung und Rassenreinigung.
Ob "legal" oder "illegal", ob im Weltkrieg oder im Stummwerk, ob auf Propagandafeldern, handlich oder auf einem Schießfeld, andere Art jeder Nationalsozialist ist ein Kämpfer!
Hilf Hitler!
Gottard Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Spravodajský bulletin NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Predná správa
Rozhovor s Molly
Tretia časť

NSK: Vaše súčasné projekty sa zjavne týkajú filozofie a umenia.

Opilce, prosím, svoj názor na vplyv týchto tém v politike.

Molly: Snažím sa stále aktualizovať fotografie, ale väčšinou sa sústreďujem na Adolfa Hitlera a Armádu Tudstva (www.mountingthecrest.com/truth.htm). Teraz som na 21 stránkach a mám toho ešte veľa na práci. Štúdiom druhej svetovej vojny je absolútne minové pole informácií. Hľadajte informácie o jednej veci a nájdete ďalšie dve, ktoré treba preskúmať. Trochu si pripadate ako archeológ, ktorý odkryva pochovanú minulosť. Minulosť, ktorá by radšej nechcela vyniesť na svetlo. Za záplavu informácií a obrázkov môžeme opäť poďakovať internetu. V prebiehaní rokov sa objavili mimoriadne vzácne

the **NEW ORDER**
Number 179 (133) October 2019 April 20, 2019 01:00

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigrants, culture destruction, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottard Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je najväčšia na svete
Dodávateľ národnej socialistickej propagandy!
Tlačené a online periodiká v mnohých jazykoch
Stovky kníh v mnohých jazykoch
Stovky webových stránok v mnohých jazykoch

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Heinrich Himmler
**FOR-DREYMARK!
MOD BOLCHEVISM!**
Translated from the SS Original

Julius Streicher der Führer Picture Book
The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich original
Der Giftpilz

Reichlich Reference
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German French / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!